

Sygn. akt III KZ 85/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński

w sprawie **S. S.**,

skazanego z art. 286 § 1 kk. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 18 stycznia 2017 r.

zażalenia

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 października 2016 r., sygn. akt II Ako (...)

o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie z dnia 12.10.2016 r. o stwierdzeniu braku podstaw do wznowienia postępowania z urzędu

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

S. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 25 lipca 2011 r. sygn.. akt. II K (...) z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 270 § 2 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych, przy czym wysokość stawki ustalono na 20 zł. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 29 listopada 2011 r. sygn. XI Ka (...).

Pismem z dnia 1 sierpnia 2016 r. S. S. wskazał na konieczność wznowienia z urzędu przez Sąd Apelacyjny w (...) postępowania w przedmiotowej sprawie z

uwagi na wystąpienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej – tj. art. 439 § 1 pkt. 4 k.p.k., w związku z przyjęciem błędnej kwalifikacji prawnej popełnionego przez niego czynu.

Postanowieniem z dnia 12 października 2016 r. w sprawie sygn. akt. II AKo (...) Sąd Apelacyjny w (...) stwierdził brak podstaw do wznowienia postępowania w trybie art. 254 § 3 k.p.k., gdyż zastosowana przez Sądy orzekające w sprawie kwalifikacja prawna czynu – tj. art. 270 § 2 kk. - nawet jeśli błędna, jest korzystniejsza dla skazanego. Oznacza bowiem odpowiedzialność karną za występki – a zgodnie z treścią art. 542 § 5 k.p.k. niedopuszczalne jest wznowienie z urzędu postępowania na niekorzyść oskarżonego po upływie roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia, co nastąpiło w niniejszej sprawie 29 listopada 2012 r.

Dnia 19 października 2016 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynęło pismo procesowe, w którym S. S. wniósł o zmianę postanowienia z dnia 12 października 2016 r. Pismo to, z uwagi na treść petitum, zostało uznane za zażalenie i poddane kontroli dopuszczalności formalnej, w wyniku czego Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił jego przyjęcia.

W piśmie z dnia 2 listopada 2016 r. S. S. zaskarżył zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie z dnia 12.10.2016 r. o stwierdzeniu braku podstaw do wznowienia postępowania z urzędu, zarzucając mu arbitralność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie z dnia 2 listopada 2016 r. na zarządzenie nie zasługuje na uwzględnienie. Zastępca Przewodniczącego słusznie uznał pismo procesowe z dnia 19 października 2016 r. za środek odwoławczy od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 października 2016 r. w sprawie sygn. akt. II AKo (...), ponieważ autor wnosił w nim o zmianę zapadłego orzeczenia. Jednocześnie, z uwagi na treść art. 547 § 1, musiał odmówić jego przyjęcia – albowiem przepisy nie dopuszczają zażalenia od postanowienia w przedmiocie wznowienia postępowania, wydanego przez sąd apelacyjny lub Sąd Najwyższy.

Z powyższych względów, należało orzec jak we wstępie.

